1964 సుప్రీం కోర్టు రిపోర్టులు (6) 294

కె.కనకరత్నమ్మ తదితరులు

వర్సెస్

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ రాష్ట్రం మరియు ఇతరులు

(కె. సుబ్బారావు, జె. ఆర్. ముధోల్కర్)

భూసేకరణ చట్టం, 1894 (1894 1). సెక్షన్ 18(1)(2) - నష్టపరిహారం పరిమాణంపై కోర్టుకు ప్రస్తావన లేదు - అటువంటి విషయాన్ని పరిష్కరించే సామర్థ్యం ఉంటే కోర్టు - ప్రభుత్వం కోర్టు ముందు విచారణకు అభ్యంతరం లేదు - మాఫీ అని భావిస్తే లోపం.

రాష్ట్రం సేకరించిన కొన్ని భూములకు సంబంధించి పిటిషనర్లకు ఇచ్చే నష్టపరిహారానికి సంబంధించిన వివాదంపై భూసేకరణ అధికారి వివిధ హక్కుదారులకు పరిహారం మొత్తాన్ని పంచాలని కోర్టును కోరారు. పిటిషనర్లలో ఆరుగురు భూసేకరణ అధికారి ఇచ్చిన తీర్పును అంగీకరించలేదు మరియు ఈ విషయాన్ని కోర్టు తీర్పు కోసం రిఫర్ చేయడానికి ఆయనకు దరఖాస్తులు చేశారు. ఈ దరఖాస్తులకు సంబంధించి ఆయన ఎలాంటి ప్రస్తావన చేయలేదు. ఈ అంశం సుప్రీంకోర్టు ముందుకు వచ్చినప్పుడు తాము చేసిన ప్రస్తావన కేవలం నష్టపరిహారం పంపిణీకే పరిమితం కాదని, నష్టపరిహారం మొత్తానికి సంబంధించి కూడా ఉందని వాదించింది. ఆరుగురు పిటిషనర్ల దరఖాస్తులపై ఎలాంటి ప్రస్తావన లేకపోవడంతో ఆ కేసును పరిష్కరించడంలో కోర్టు అసమర్థంగా ఉందని సబార్డినేట్ జడ్జి ముందు రాష్ట్రం ఎలాంటి అభ్యంతరం వ్యక్తం చేయలేదు.

ఈ విషయం హైకోర్టులో అప్పీలుకు వెళ్లినప్పుడు, నష్టపరిహారం పరిమాణంపై ప్రస్తావన లేనప్పుడు, ఆ విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకునే అధికారం కోర్టుకు లేదని గవర్నమెంట్ ప్లీడర్ ప్రశ్నించారు. హైకోర్టు ఈ పిటిషన్ ను తమ ముందుంచేందుకు అనుమతించినప్పటికీ చివరకు తిరస్కరించింది. మరియు నష్టపరిహారం మొత్తానికి సంబంధించి కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును కూడా సవరించింది. సబార్డినేట్ జడ్జి ముందు అభ్యర్థనను లేవనెత్తడంలో రాష్ట్రం విఫలమైనందున, రిఫరెన్స్ లేకపోవడం వల్ల రాష్ట్రం ఆ అంశాన్ని మాఫీ చేసినట్లు భావించాలని పిటిషనర్లు హైకోర్టులో వాదించారు. ఇది అంతర్గతంగా అధికార పరిధి లేని కేసు కాదని, ఫిరాయింపు ప్రక్రియను మాఫీ చేయవచ్చనే అభిప్రాయంతో హైకోర్టు ఈ 'వాదనను అంగీకరించింది.

(1) భూసేకరణ చట్టంలోని 18వ పేజిలోని సంబంధిత నిబంధనలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, కోర్టు పరిధి కేవలం దానికి చేసిన సూచన ఆధారంగానే ఏర్పడుతుంది. ఒక శాసనం ద్వారా అధికార పరిధి ఇవ్వబడినప్పుడు మరియు అటువంటి అధికార పరిధిని అందులోని కొన్ని నిర్దిష్ట నిబంధనలపై మాత్రమే ఇవ్వబడుతుంది, అధికార పరిధిని సృష్టించడానికి మరియు పెంచడానికి ఆ నిబంధనలను పాటించాలి మరియు అవి అధికార పరిధిని పాటించకపోతే అది తలెత్తదు అనేది సార్వత్రిక సూత్రం. అందువలన, ఇది అంతర్లీన అధికార పరిధి లేకపోవడం మరియు నష్టపరిహార నిర్ధారణకు సంబంధించినంతవరకు ప్రస్తావన లేకపోవడం అనే కారణంతో న్యాయస్థానంలో ప్రొసీడింగ్స్ ను వ్యతిరేకించడంలో రాష్ట్రం విఫలం కావడం మాఫీ లేదా సమ్మతిగా పరిగణించబడదు. వాస్తవానికి, అంతర్లీన అధికార పరిధి లేనప్పుడు, లోపాన్ని తొలగించలేము లేదా సేకరణ ద్వారా నయం చేయలేము.

(ii) నష్టపరిహారం మొత్తాన్ని నిర్ణయించే అధికారం కోర్టుకు లేదని, అందువల్ల భూసేకరణ అధికారి ఉత్తర్వుల వెనుకకు వెళ్తుందన్నారు.

నుస్సెర్వాంజీ పెస్టోంజీ మరియు ఇతరులు వర్సెస్ మీర్ మైనుదీన్ ఖాన్ వుల్లుద్ మీర్ సుబ్రూదీన్ ఖాన్ బహదూర్, 6 ఎమ్.ఎల్.ఎ. 134;అల్డర్సన్ వర్సెస్పాలిసర్ మరియు మరొకరు,

[1901] 2 కె.బి.833 మరియు సేఠ్ బద్రీ ప్రసాద్ మరియు ఇతరులు వర్సెస్సేఠ్ నాగర్మల్ మరియు ఇతరులు,[1959] Supp.(1) ఎస్.సి.ఆర్. 769, పై ఆధారపడి ఉన్నారు.

వెంకట కృష్ణయ్య గారు వర్సెస్సెక్రటరీ ఆఫ్ స్టేట్, ఎ.ఐ.ఆర్. 1939 (పి.సి. 39-60 ఎం.ఎల్.జె. 299) తో విబేధించినది.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 325 ఆఫ్ 1962. ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు 1954 అప్పీల్ దావా నంబరు 489లో 1959 ఆగస్టు 4న ఇచ్చిన తీర్పు, డిక్రీలోని అప్పీలు.

పిటిషనర్ల తరఫున కె.భీంశంకరం, ఆర్.గణపతి అయ్యర్.

ప్రతివాది నెం.1 కోసం పి.రాంరెడ్డి, టి.వి.ఆర్.తాతాచారి, బి.ఆర్.జి.కె.ఆచార్.

జనవరి 23, 1964. జస్టిస్ ముధోల్కర్ కోర్టు తీర్పు - రాష్ట్ర ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకున్న కొన్ని భూములకు సంబంధించి పిటిషనర్లకు విజయవాడ సబార్డినేట్ జడ్జి ఇచ్చిన పరిహారం మొత్తాన్ని తగ్గిస్తూ ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై అప్పీల్ ఇది.

సర్వే నంబర్లు 281/2, 339/1 నుంచి 8, 338/1 నుంచి 3 వరకు విజయవాడ పట్టణానికి కొద్ది దూరంలో, విజయవాడ-ఏలూరు రోడ్డు పక్కన ఉన్న భూములు వివాదాస్పదమయ్యాయి. ఈ సర్వే నంబర్లలో మొదటి రెండు సర్వే నంబర్లకు ఎకరాకు రూ.3,500, మూడో సర్వే నంబర్కు ఎకరాకు రూ.4,000 చొప్పున భూసేకరణ అధికారి నిర్ణయించారు. సబార్డినేట్ జడ్జి అన్ని సర్వే నంబర్లలో ఉన్న భూములకు ఎకరాకు రూ.10 వేల చొప్పున ఏకరీతి ధర విధించారు. సర్వే నంబరు 339/1 నుంచి 3 వరకు నష్టపరిహారం పొందే హక్కుకు సంబంధించి కొన్ని వివాదాలు ఉన్నాయని, అందువల్ల పరిహారం మొత్తాన్ని వివిధ హక్కుదారులకు పంచాలని భూసేకరణ అధికారి కోర్టును కోరారు. పిటిషనర్లలో ఆరుగురు భూసేకరణ అధికారి ఇచ్చిన తీర్పును అంగీకరించలేదు మరియు ఈ విషయాన్ని కోర్టు నిర్ణయం కోసం రిఫర్ చేయడానికి చట్టం అనుమతించిన గడువులోగా ఆయనకు లిఖితపూర్వకంగా దరఖాస్తులు చేశారు. ఈ

దరఖాస్తులకు సంబంధించి భూసేకరణ అధికారి ఎలాంటి ప్రస్తావన చేయకపోవడం సర్వత్రా చర్చనీయాంశంగా మారింది. ఈ వ్యవహారం హైకోర్టు ముందుకు వచ్చినప్పుడు భూసేకరణ అధికారి చేసిన ప్రస్తావన కేవలం పరిహారం పంపిణీకే పరిమితం కాదని, నష్టపరిహారం మొత్తానికి సంబంధించి కూడా ఉందని అభిప్రాయపడింది. అయితే, ఆరుగురు పిటిషనర్ల దరఖాస్తులపై ఎలాంటి ప్రస్తావన లేకపోవడంతో ఆ కేసును పరిష్కరించడంలో కోర్టు అసమర్థంగా ఉందని ప్రభుత్వం తరఫున ఎలాంటి అభ్యంతరాలు వ్యక్తం కాలేదు. సబార్డినేట్ జడ్జి ఇచ్చిన తీర్పు నుంచి అప్పీలు ద్వారా ఈ అంశం హైకోర్టు ముందుకు వెళ్లగా, భూసేకరణ అధికారి పరిహార పరిమాణంపై ప్రస్తావన లేనప్పుడు, ఆ విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకునే అధికారం కోర్టుకు లేదని ప్రభుత్వ ప్లీడర్ ప్రశ్నించారు. నష్టపరిహారం మొత్తాన్ని కోర్టు తేల్చినప్పటికీ, దురదృష్టవశాత్తూ పిటిషన్ ను తమ ముందుంచేందుకు అనుమతించిన హైకోర్టు చివరకు కొన్ని నిర్ణయాలను పరిగణనలోకి తీసుకుని తిరస్కరించింది. దురదృష్టవశాత్తూ మేము చెబుతున్నాము ఎందుకంటే ఇది 'రాష్ట్రం తీసుకోవలసిన అభ్యర్థన కాదు. పరిహారం అనుమతించిన రేట్లపై అభ్యంతరాలు వ్యక్తం చేస్తూ భూసేకరణలో ఉన్న భూములపై ఆసక్తి ఉన్న వ్యక్తులు సకాలంలో తీసుకున్నారని, భూసేకరణ అధికారి ప్రస్తావన చేయకపోవడం వారి తప్పేమీ కాదన్నారు. వాస్తవానికి భూసేకరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 18 ప్రకారం దరఖాస్తులు వచ్చినప్పుడల్లా దరఖాస్తులను తిరస్కరించడానికి సరైన కారణం ఉంటే తప్ప రిఫరెన్స్ ఇవ్వాల్సిన బాధ్యత భూసేకరణ అధికారిపై ఉంది. రాష్ట్రానికి చెందిన ఒక అధికారి తన విధులను నిష్పక్షపాతంగా నిర్వర్తించడంలో విఫలమైనప్పుడు, ఈ వాస్తవాన్ని ప్రభుత్వం సద్వినియోగం చేసుకోకూడదు. పిటిషన్ దాఖలైన తర్వాత హైకోర్టులో ప్రతివాదులుగా ఉన్న పిటిషనర్లు భూసేకరణ అధికారిని రిఫరెన్స్ చేసేలా తగిన చర్యలు తీసుకునేందుకు వీలుగా విచారణను వాయిదా వేస్తే బాగుండేదని మా అభిప్రాయం. ఈ అంశాన్ని హైకోర్టు తమ ముందుంచడానికి అనుమతించినందున, రాష్ట్రం తరఫున మా ముందు లేవనెత్తినందున దానిపై నిర్ణయం తీసుకోవాల్సిన అవసరం ఉంది. సబార్డినేట్ జడ్జి ముందు రిఫరెన్స్ లేకపోవడంపై పిటిషన్ ను లేవనెత్తడంలో రాష్ట్రం విఫలమైనందున ఆ అంశాన్ని మాఫీ చేసినట్లుగా భావించాలని పిటిషనర్ల తరఫున హైకోర్టులో వాదించారు. ఇది అంతర్గతంగా అధికార పరిధి లేని కేసు కాదని, ఈ

విధానంలోని లోపాన్ని మాఫీ చేయొచ్చనే అభిప్రాయంతో హైకోర్టు ఈ వాదనను అంగీకరించింది. హైకోర్టు అభిప్రాయం సరికాదని మా అభిప్రాయం. భూసేకరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 12(1) ప్రకారం కలెక్టర్ కార్యాలయంలో అవార్డు దాఖలు చేసిన తర్వాత, చట్టంలో పొందుపర్చిన విధంగా కాకుండా, అది కలెక్టర్ కు, భూమి యొక్క నిజమైన విస్తీర్ణం మరియు విలువ మరియు ఆసక్తి ఉన్న వ్యక్తులకు నష్టపరిహారం పంపిణీకి మధ్య ఉన్న తుది మరియు నిర్ణయాత్మక సాక్ష్యంగా ఉండాలి. భూసేకరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 18లోని నిబంధనలను అనుసరించి తీర్పును ఖరారు చేసే ఏకైక మార్గం, అందులోని సబ్ సెక్షన్ (1) ఈ విధంగా ఉంది:

" అవార్డును స్వీకరించని ఎవరైనా ఆసక్తి ఉన్న వ్యక్తి కలెక్టర్ కు లిఖితపూర్వక దరఖాస్తు ద్వారా, భూమి కొలత, పరిహారం మొత్తం, అది ఎవరికి చెల్లించాలి, లేదా ఆసక్తి ఉన్న వ్యక్తులకు పరిహారాన్ని పంచడంపై తన అభ్యంతరం ఉందా అనే విషయాన్ని కోర్టు నిర్ణయం కోసం కలెక్టర్ సూచించాలని కోరవచ్చు."

సబ్-ఎస్ కు నిబంధన. (2) సబ్-ఎస్ కింద దరఖాస్తుకు ఎంత సమయం పడుతుందో సూచిస్తుంది. (1) తయారు చేయాలి. సెక్షన్ 19 ప్రకారం కలెక్టర్ రిఫరెన్స్ ఇచ్చి, అందులో పొందుపరచాల్సిన అంశాలను పొందుపరిచారు. దీంతో కలెక్టర్ సూచన మేరకే ఈ వ్యవహారం కోర్టుకు వెళ్తుంది. అటువంటి ప్రస్తావన చేసిన తరువాతే తీర్పుపై హక్కుదారుడు చేసిన అభ్యంతరాలను నిర్ణయించే అధికారం కోర్టుకు ఉంటుంది. సెక్షన్ 21 అభ్యంతరానికి గురైన వ్యక్తుల వాదనలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి కోర్టు ముందు విచారణ పరిధిని పరిమితం చేస్తుంది. ఈ నిబంధనలు కోర్టు అధికార పరిధి కేవలం దానికి సంబంధించిన ప్రస్తావన ఆధారంగానే ఉత్పన్నమవుతుందనడంలో సందేహం లేదు. భూసేకరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 30 ప్రకారం భూసేకరణ అధికారి ప్రస్తావించారని, అయితే ఆ ప్రస్తావన కేవలం వివిధ హక్కుదారులకు పరిహారం పంపిణీకి సంబంధించి మాత్రమే ఉందన్నారు. అటువంటి ప్రస్తావన ఖచ్చితంగా దానితో నేరుగా సంబంధం లేని అంశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకునే అధికార పరిధిని కోర్టుకు ఇవ్వదు.

నుస్సెర్వాంజీ పెస్టోంజీ మరియు ఇతరులు వర్సెస్ మీర్ మైనుదీన్ ఖాన్ వుల్లూద్ మీర్ సుద్రూద్దీన్ ఖాన్ బహదూర్ (6 M. 1. A. 134 at 155.) లో ప్రివీ కౌన్సిల్ సూచించినట్లు ఇది కేవలం సాంకేతికత కాదు. అధికార పరిధిని సృష్టించడానికి మరియు పెంచడానికి, మరియు అవి అధికార పరిధిని పాటించకపోతే తలెత్తదు. అందువల్ల, ఇది అంతర్లీన అధికార పరిధి లేకపోవడం మరియు నష్టపరిహార నిర్ధారణకు సంబంధించినంతవరకు ప్రస్తావన లేకపోవడం వల్ల కోర్టు ముందు ప్రొసీడింగ్స్ పై అభ్యంతరం వ్యక్తం చేయడంలో స్లేట్ విఫలం కావడం మాఫీ లేదా సమ్మతిగా పరిగణించబడదు. వాస్తవానికి, అంతర్లీన అధికార పరిధి లేనప్పుడు, లోపాన్ని మాఫీ చేయలేము లేదా అంగీకరించడం ద్వారా నయం చేయలేము.

ఆల్డర్సన్ వర్సెస్ పల్లీసర్ అండ్ మరొకరు ((1901)2 K.B.833) కేసులో అప్పీల్ కోర్టు విచారణల నేపథ్యంలో అధికార పరిధి లోపం కనిపిస్తుందని అభిప్రాయపడింది. దాన్ని మాఫీ చేయలేం. సేథ్ బద్రీ ప్రసాద్, వర్సెస్సేథ్ నాగర్మల్ తదితరుల కేసులో ([1959] supp.(1) S.C.R. 769) ఈ కోర్టులు ఒక లావాదేవీ యొక్క చట్టవిరుద్ధం యొక్క అడ్డంకిని కూడా ఈ కేసులో వాదించిన ముఖం మీద కనిపిస్తే ఈ కోర్టులో వాదించడానికి అనుమతించవచ్చని పేర్కొంది. అయితే వెంకట కృష్ణయ్య గారు వర్సెస్ సెక్రటరీ ఆఫ్ స్టేట్ (A.I. R. 1939 P. C. 39; 60 M. L. J. 399.) కేసులో ప్రివీ కౌన్సిల్ ఇచ్చిన తీర్పుపై హైకోర్టు ఎక్కువగా ఆధారపడింది. ఆ సందర్భంలో వాస్తవానికి కలెక్టర్ కోర్టుకు ఒక సూచన చేశారు, కానీ ఆ ప్రస్తావన చట్టబద్ధంగా నష్టపరిహారానికి అర్హులైన వ్యక్తి దరఖాస్తుపై కాదు, సివిల్ కోర్టు ముందు ఆస్తి యాజమాన్య హక్కు విఫలమైన, కానీ ఇప్పటికీ భూసేకరణ ప్రక్రియలో భాగస్వామిగా ఉన్న వ్యక్తి ద్వారా కలెక్టర్ చేశారు. ఇక్కడ కలెక్టర్ గానీ, భూసేకరణ అధికారి గానీ ఎలాంటి ప్రస్తావనా రానప్పటికీ, ఆ సందర్భంలో కలెక్టర్ ఒక ప్రస్తావన చేసినప్పటికీ, ఆ భూమి పట్ల ఆసక్తి లేని వ్యక్తి దరఖాస్తు మేరకు తాను చట్ట తప్పిదానికి పాల్పడినట్లు మా అభిప్రాయం. హైకోర్టుతో విభేదిస్తూ నష్టపరిహారం మొత్తాన్ని నిర్ణయించే అధికారం కోర్టుకు లేదని, అందువల్ల భూసేకరణ అధికారి ఉత్తర్వుల వెనుకకు వెళ్లామని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. ఈ చిన్న కారణంతో అప్పీలును

కొట్టివేయాలి. అయితే, మేము శ్రీ భీమశంకరం గారిని మెరిట్ ఆధారంగా విన్నాం మరియు హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులలో జోక్యం చేసుకోవడాన్ని సమర్థించడానికి గణనీయమైన ఆధారాలు లేవని మా అభిప్రాయం. నష్టపరిహారం మొత్తాన్ని నిర్ణయించేందుకు రాష్ట్రం తరఫునఎగ్జిబిట్స్ ఏ1 నుంచి ఏ4 వరకు, పిటిషనర్ల తరఫున బీ1 నుంచి బీ3 వరకు సేల్ డీడ్లు దాఖలయ్యాయి. సేల్ డీడ్ ల సారాంశాన్ని హైకోర్టు తన తీర్పులో పేర్కొంది మరియు దానిని పునరుత్పత్తి చేయడం కంటే మనం ఇంతకంటే గొప్పది మరొకటి చేయలేము:

కొనుగోలు చేయబడ్డ నో బిట్ ల్యాండ్

ఎకరా స్థలానికి సామీప్యత కొరకు మొత్తం రేటు యొక్క కాలపరిమితి. రూ. రూ.

----

1. ఎ-1 15-2-46 0-40-1/2 1,750 4,240 సూట్ భూమికి ఎదురుగా, ప్రధాన రహదారిని ఆనుకుని ఉంది.

2. ఏ-2 25-8-46 0-65-1/2 2,500 3,800 సేకరించిన భూమి స్థలం నుంచి ఏలూరు వైపు కొంత దూరం.

----

3. A-3 9-10-46 1-004,5O 4,500 అక్వ్యాకు చాలా దగ్గరగా ఉంది-

ఐరెడ్ భూమిని అదే వెండితెరకు చేర్చారు.

4.A-4 9-10-46 1-004,500 4,500 అదే సైట్ యొక్క భాగాలు, మరియు పెండింగ్.

5. బి-1 14-10-46 0-707,000 10,0005 సూట్ సైట్ నుండి మరియు బెజవాడకు దగ్గరగా ఉంది.

6. బి-2 14-2-47 1-09 కేవలం 5 ఫర్లాంగుల దూరంలో ఉంది-

12,000 12,000 వార్డులు బెజవాడ.

7.బి-3 24-1-46 0-36 1,850 5,000 ఇది సేకరించదలిచిన భూమిలో ఒక భాగం.

ఈ సేల్ డీడ్స్ లో ఏ, ఏ2లను చట్టంలోని సెక్షన్ 4 ప్రకారం నోటిఫికేషన్ తేదీ కంటే కొన్ని నెలలు ముందుగానే, ఏ2లో ఉన్న భూమి భూసేకరణలో ఉన్న భూమికి కొంత దూరంలో ఉందని, ఈ భూమి కంటే విజయవాడకు కూడా చాలా దూరంలో ఉందనే కారణంతో హైకోర్టు తిరస్కరించింది. నోటిఫికేషన్ వెలువడిన నాలుగు నెలల తర్వాత ఈ లావాదేవీ జరిగిందని, సేకరించిన భూమికి ఐదు ఫర్లాంగుల దూరంలో విజయవాడ దిశలో ఉందనే కారణంతో హైకోర్టు బి2-2ను తిరస్కరించింది. బి3ని కూడా తిరస్కరించినట్లు తెలుస్తోంది, అయితే దాని కింద విక్రయించిన భూమి అదే భూమిలో కొంత భాగాన్ని సేకరించాలని కోరింది. దాని కింద విక్రయించిన భూమి విస్తీర్ణం 36 సెంట్లు మాత్రమే ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది. ఏ3, ఏ4లను ఆమోదించి, దాని ఆధారంగా ఈ భూములన్నింటికీ ఎకరాకు రూ.4,500 చొప్పున పరిహారం ఇచ్చింది. ఎగ్జిబిట్ బి1కి సంబంధించినంత వరకు ఇది వాస్తవానికి 1946 అక్టోబర్ 14 నాటి తేదీ అయినప్పటికీ, వాస్తవానికి ఇది 1947 ఫిబ్రవరి 13 న రిజిస్టర్ చేయబడిందని మరియు ఉపయోగించిన కొన్ని స్టాంప్ పేపర్లు లావాదేవీతో సంబంధం లేని వ్యక్తుల పేర్లలో ఉన్నాయని, ఇది వాస్తవానికి నోటిఫికేషన్కాలం కంటే ముందుగానే ఉన్నట్లు అనిపించడానికి ఇది వాస్తవానికి పాత తేదీ అని చూపిస్తుందని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది.

బి1, బి2, బి3 అనే ఈ మూడు డాక్యుమెంట్ల గురించి హైకోర్టు చెప్పినదానికి గణనీయమైన బలం ఉందని మా అభిప్రాయం. ఏదేమైనా ఈ లావాదేవీలను వేరే కోణంలో చూడటానికి గణనీయమైన కారణాలు ఏవీ లేవని మేము అనుకోవడం లేదు. ఒకవేళ ఈ డాక్యుమెంట్లు

పోయినట్లయితే, అదేవిధంగా Exs. Al మరియు A2 కూడా పోయినట్లయితే, మనకు Exs. A3 మరియు A4 మాత్రమే మిగులుతాయి. ఈ డాక్యుమెంట్ల ద్వారా పంపిన లావాదేవీల్లో ఉన్న భూములకు నేరుగా రోడ్డుకు ప్రవేశం లేదని, అందువల్ల వాటికి మంచి ధర వచ్చేది కాదనే వాదన మా ముందు ఉంది. ఇవన్నీ వ్యవసాయ భూములే కావడంతో వాటిని విక్రయించిన ఎకరాకు రూ.4,500 చొప్పున చెల్లదని భావించలేం. యాక్సెస్ విషయానికొస్తే, అవి రోడ్డుపై ఉన్న ఒకే పొలంలో భాగాలు అని చెబితే సరిపోతుంది, అయినప్పటికీ అమ్మిన భాగాలు రోడ్డుపై ఉండవు. ఈ సేల్ డీడ్ల కింద విక్రయించిన భూములు రోడ్డుపై ఉన్న ఒకే పొలంలో భాగం కావడంతో ఈ భూములను కొనుగోలు చేసిన వారు సహజంగానే అమ్ముడుపోకుండా ఉన్న భూమిపై రోడ్డుకు చేరుకునే హక్కును పొందుతారు. ఈ పరిస్థితుల్లో అప్పీలులో వాస్తవం లేదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. అందుకనుగుణంగా ఖర్చులతో కొట్టి వేస్తాం.

అప్పీల్ కొట్టివేత..